

Sygn. akt VI U 211/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Agnieszka Wojtyła

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy T. N.

przeciwko (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem T. N.

od decyzji (...)w W.

z dnia (...)roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...)w W. z dnia (...)roku znak: (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującemu T. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 2 sierpnia 2014 roku w wysokości 1 % (słownie: jeden procent) stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt VI U 211/15

UZASADNIENIE

T. N. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia (...)roku, znak (...), na mocy której (...)ustalił o procent uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, iż zaskarżona przez niego decyzja jest nie zgodna ze stanem faktycznym. Odwołujący wskazał, że w dniu 2 sierpnia 2014 roku uległ wypadkowi w pracy, na skutek którego doznał uszkodzenia organizmu (odwołanie – k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na skutek zdarzenia, które miało miejsce w dniu 2 sierpnia 2014 roku, odwołujący został skierowany do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 9 marca 2015 roku ustaliła u badanego 0 % uszczerbku na zdrowiu. Na tej podstawie organ rentowy w dniu 11 marca 2015 roku odmówił poszkodowanemu prawa do jednorazowego odszkodowania. W związku z powyższym organ rentowy uznał, iż zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo i wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie – k. 3).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. N. w dniu 2 sierpnia 2014 roku podczas pracy w (...) S.A. w W. miał wypadek, na skutek którego doznał rany ciętej prawego przedramienia, co spowodowało konieczność założenia szwów (akta organu rentowego).

W dniu 8 grudnia 2014 roku został złożony wniosek w sprawie przyznania T. N. jednorazowego odszkodowania. Do jego rozpatrzenia niezbędne było ustalenie uszczerbku na zdrowiu, spowodowanego wypadkiem przy pracy w dniu 2 sierpnia 2014 roku (wniosek z akt organu rentowego).

Lekarz orzecznik(...)i następnie komisja lekarska (...) stwierdzili u badanego 0 % uszczerbku na zdrowiu (akta organu rentowego).

Decyzją z dnia (...)roku (...)w W., znak: (...), odmówił poszkodowanemu prawa do jednorazowego odszkodowania (decyzja z akt organu rentowego – k. 27).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty w zakresie ortopedii celem ustalenia, czy wskutek zdarzenia z dnia 2 sierpnia 2014 roku odwołujący T. N. doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak to w jakiej procentowej wysokości (postanowienie – k. 5).

Dnia 22 czerwca 2015 roku biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii K. K.- po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego - stwierdził bliznę po ranie ciętej prawego przedramienia, bez cech utrwalonego uszkodzenia mięśni, bez zaburzeń naczyniowych i neurologicznych. Biegły określił wysokość stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1 %, zgodnie z § 8 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku (opinia biegłego – k. 11 – 14).

Z uwagi na stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich przy (...)w W. z karty 24, biegły sądowy ponownie wydał pisemną opinię, w której podtrzymał dotychczasowe stanowisko (k. 28). Biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii K. K. podkreślił, że pourazowa blizna skórna prawego przedramienia po stronie łokciowej długości 4,5 cm, jest blizną widoczną, stanowiącą defekt kosmetyczny. Kwalifikuje się do przyznania pourazowego uszczerbku na zdrowiu w wysokości minimalnej – 1 %.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i organu rentowego oraz w oparciu o sporządzone dwie opinie biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K..

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnej i przekonującej opinii biegłego sądowego. Opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwołującego, w tym biegły ustosunkował się do żądania odwołującego po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo po przeprowadzeniu przez biegłego badania lekarskiego. Biegły szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie uszczerbku na zdrowiu, jak również odniósł się do stanowiska organu rentowego.

W konsekwencji zdaniem Sądu niezasadne jest kontynuowanie procesu i zasięganie kolejnej opinii. Wielokrotnie też Sąd Najwyższy stwierdzał, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPUS 2000, nr 22, poz. 807, z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 108/97, OSNAPUS 1998, nr 5, poz. 161, z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPUS 1998, nr 13, poz. 408 oraz z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97, OSNAPUS 1998, nr 20, poz. 612). W ocenie Sądu zastrzeżenia organu rentowego nie wskazują na uchybienia opinii. Są jedynie polemiką z ustaleniami biegłego. Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii biegłego. Dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego nie było zatem celowe i konieczne (k. 40).

Ponadto niecelowe jest w niniejszej sprawie, zgodnie z wnioskiem organu rentowego, ustalenie, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy – jeśli tak – w jakim stopniu i na jaki okres (k. 34).

W tym miejscu należy także przywołać orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 czerwca 2001 roku (III AUa 2552/00 Prawo Pracy 2002/5/43), dot. kosztów postępowania. Brak jest celowości zasięgania opinii kolejnego

biegłego, w sytuacji gdy koszty niniejszego postępowania wyniosły już 375,76 zł (k. 16 i k. 30), zaś wysokość 1 % uszczerbku wynosi na dzień wypadku i wydania decyzji 730 zł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył kwestii ustalenia, czy na skutek zdarzenia z dnia 2 sierpnia 2014 roku odwołujący T. N. doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty w zakresie ortopedii i traumatologii celem ustalenia, czy odwołujący doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Biegły sądowy w sposób szczegółowy i logiczny wykazał, że T. N. doznał 1 % stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z dnia 2 sierpnia 2014 roku. Zdaniem Sądu biegły zasadnie powołał się na przepis z § 8 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku. Jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej. Biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii K. K. w sposób wyczerpujący uzasadnił zastosowanie ww. przepisu.

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Treść powyższego przepisu uzależnia prawo do jednorazowego odszkodowania od zaistnienia łącznie dwóch przesłanek, tj. wypadku przy pracy lub choroby zawodowej oraz doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. T. N., zdaniem biegłego sądowego, doznał 1 % stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z 2 sierpnia 2014 roku. W ocenie Sądu opinia biegłego nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania.

Przedstawioną opinię biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K. Sąd uznał za miarodajny dowód w sprawie, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym na podstawie w/w opinii, w ocenie Sądu należało zmienić zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) roku i przyznać odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 2 sierpnia 2014 roku w wysokości 1 % stałego uszczerbku na zdrowiu.